

به نام خدا

نگرش سنجی تکنولوژی آموزشی و بررسی رابطه آن بر سبک تدریس و کیفیت تدریس در معلمان مقطع متوسطه

مولفان :

مجتبی رضانی احمدیه

زهرا سرچشمه پور

الهام بامیان

انتشارات ارسطو

(سازمان چاپ و نشر ایران - ۱۴۰۴)

نسخه الکترونیکی این اثر در سایت سازمان چاپ و نشر ایران و اپلیکیشن کتاب رسان موجود می باشد

chaponashr.ir

سرشناسه: رمضان‌ی احمدیه، مجتبی، ۱۳۷۷
عنوان و نام پدیدآور: نگرش سنجی تکنولوژی آموزشی و بررسی رابطه آن بر سبک تدریس و کیفیت تدریس در معلمان مقطع متوسطه/ مولفان مجتبی رمضان‌ی احمدیه، زهرا سرچشمه پور، الهام بامیان.

مشخصات نشر: انتشارات ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)، ۱۴۰۴.
مشخصات ظاهری: ۱۰۰ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۴۵۵-۴۴۹-۹

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

موضوع: معلمان مقطع متوسطه - نگرش سنجی تکنولوژی آموزشی - سبک و کیفیت تدریس
شناسه افزوده: سرچشمه پور، زهرا، ۱۳۶۵

شناسه افزوده: بامیان، الهام، ۱۳۶۰

رده بندی کنگره: Q۳۵۵۹

رده بندی دیویی: ۰۱۴/۹

شماره کتابشناسی ملی: ۹۷۲۷۸۴۹

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیپا

نام کتاب: نگرش سنجی تکنولوژی آموزشی و بررسی رابطه آن بر سبک تدریس و کیفیت تدریس در معلمان مقطع متوسطه

مولفان: مجتبی رمضان‌ی احمدیه - زهرا سرچشمه پور - الهام بامیان

ناشر: انتشارات ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)

صفحه آرای، تنظیم و طرح جلد: پروانه مهاجر

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۴

چاپ: زبرجد

قیمت: ۱۰۰۰۰۰ تومان

فروش نسخه الکترونیکی - کتاب‌رسان:

<https://chaponashr.ir/ketabresan>

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۴۵۵-۴۴۹-۹

تلفن مرکز پخش: ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵

www.chaponashr.ir



انتشارات ارسطو



چاپ و نشر ایران
Chaponashr.ir

فهرست

۷.....	فصل اول : کلیات
۷.....	مقدمه
۹.....	سبک تدریس
۹.....	کیفیت تدریس
۹.....	تکنولوژی آموزشی
۱۰.....	سبک تدریس
۱۰.....	کیفیت تدریس
۱۰.....	تکنولوژی آموزشی
۱۱.....	فصل دوم : ادبیات نظری
۱۱.....	تدریس
۱۱.....	سبک
۱۲.....	یادگیری
۱۲.....	آموزش
۱۳.....	تفاوت های تدریس و آموزش
۱۴.....	تفاوت تدریس با یادگیری
۱۴.....	تاریخچه سبک تدریس
۱۵.....	مفهوم سبک تدریس
۱۶.....	تعریف سبک تدریس
۱۷.....	ابعاد سبک تدریس از نظر ریوه
۱۷.....	خود مختاری
۱۷.....	ساختار
۱۸.....	درگیری
۱۸.....	دسته بندی سبک تدریس
۱۹.....	سبک سور و سور
۲۰.....	سبک های سه گانه تدریس
۲۰.....	سبک هدایتگر
۲۱.....	سبک مباحثه گر

۲۱ سبک تفویض گر
۲۱ سبک تدریس گراشا
۲۳ سبک تدریس هانی و مامفورد
۲۳ یادگیرندگان فعال:
۲۳ یادگیرندگان نظری:
۲۳ یادگیرندگان عمل گرا:
۲۴ یادگیرندگان منعکس:
۲۴ سبک یادگیری جویس و همکاران
۲۵ سبک تدریس آپدناکر و دامه (۲۰۰۶)
۲۶ سبک تدریس استندلر
۲۶ سبک تدریس مک نیل
۲۷ سبک تدریس تولبار
۲۷ سایر سبک های عمومی تدریس:
۲۷ سبک تدریس سخنرانی
۲۷ سبک تدریس بحث محور
۲۸ سبک تدریس همیاری
۲۸ سبک تدریس مبتنی بر پروژه
۲۹ سبک تدریس مبتنی بر کتاب
۲۹ سبک تدریس بر اساس بارش مغزی
۳۰ تدریس اثر بخش
۳۱ بخش دوم: کیفیت تدریس
۳۱ کیفیت
۳۱ تعریف عمومی کیفیت
۳۱ تعریف در زمینه مدیریت کیفیت
۳۲ تعریف در علم اقتصاد و مدیریت
۳۲ در زمینه آموزش
۳۳ تاریخچه کیفیت تدریس
۳۳ قرون هفدهم تا نوزدهم

۳۳	قرن بیستم
۳۴	قرن بیست و یکم
۳۴	کیفیت تدریس
۳۶	دیدگاه های مختلف در مورد کیفیت تدریس
۳۶	دیدگاه کیفیت؛ محصول
۳۶	دیدگاه کیفیت؛ فرایند
۳۶	دیدگاه کیفیت؛ بازده
۳۷	دیدگاه کیفیت؛ ارزش افزوده
۳۷	دیدگاه کیفیت؛ تجربه یادگیری
۳۷	دیدگاه کیفیت؛.. تدریس مبتنی بر معلم
۳۷	مؤلفه های کیفیت تدریس
۴۰	توسعه حرفه ای مداوم
۴۱	دلایل اهمیت امروزه کیفیت تدریس
۴۱	تغییرات در نیازهای جامعه و بازار کار
۴۱	افزایش تقاضا برای آموزش باکیفیت
۴۲	تأثیرات بلندمدت بر جامعه
۴۲	افزایش رقابت جهانی
۴۳	بخش سوم : تکنولوژی آموزشی
۴۳	تکنولوژی
۴۳	مفهوم تکنولوژی
۴۳	تعاریف تکنولوژی
۴۴	ابعاد تکنولوژی
۴۶	تاریخچه تکنولوژی آموزشی
۴۸	مفهوم تکنولوژی آموزشی
۴۹	جنبه نرم افزاری:
۴۹	جنبه سخت افزاری:
۵۰	جنبه حل مساله(تلفیق جنبه اول و دوم)
۵۰	تعریف تکنولوژی آموزشی

۵۱ویژگی های کلیدی تکنولوژی آموزشی
۵۲ جایگاه تکنولوژی آموزشی در نظام آموزشی:
۵۳ فواید تکنولوژی آموزشی در حوزه تعلیم و تربیت و آموزش:
۵۴ هدایت موضوعات آموزشی توسط تکنولوژی آموزشی
۵۶ تکنولوژی آموزشی: جنبه سخت افزاری
۵۷ اینترنت
۵۷ رایانه یا کامپیوتر
۵۸ فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT)
۶۰ یادگیری الکترونیکی
۶۱ انواع تکنولوژی آموزشی از گذشته تا به آینده
۶۱ گذشته:
۶۱ کتابهای درسی چاپی
۶۱ تخته سیاه و گچ
۶۱ حاضر:
۶۱ تخته های هوشمند
۶۲ پلتفرم های یادگیری آنلاین (LMS)
۶۲ کلاس های مجازی و ویدئو کنفرانس
۶۳ ابزارهای تعاملی و بازی های آموزشی
۶۳ آینده:
۶۳ واقعیت افزوده (AR) و واقعیت مجازی (VR)
۶۵ ربات های آموزشی
۶۵ مشکلاتی ناشی از تکنولوژی که میتواند نظام آموزشی را تحت تاثیر قرار دهد:
۶۷ برخی موانع کاربردی در استفاده از تکنولوژی آموزشی در مدارس
۶۸ فرصت های تکنولوژی در آینده نظام آموزش و پرورش:
۷۱ بخش چهارم: پیشینه تجربی
۷۷ منابع و مأخذ
۷۷ منابع فارسی
۸۹ منابع انگلیسی

فصل اول :

کلیات

مقدمه

آموزش و پرورش^۱ یکی از مهم‌ترین و سازنده‌ترین ارکان اساسی جامعه به‌منظور توسعه آموزشی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی مطرح است که مهم‌ترین واحد این گستره مدرسه است. مدرسه کانونی جهت آموزش و رشد بوده و آماده‌کردن و پیشرفت آن جهت آشناسازی دانش‌آموزان با استعداد، توانایی و علائق خود ضروری است (رزاقی، ۱۳۹۶). در این میان عنصر خیلی مهم و توسعه‌بخش آموزش که اهمیت ویژه‌ای در نظام تعلیم و تربیت و رفاه اجتماعی دارد معلم^۲ است. (امینی، ۱۴۰۱) که در فرایند آموزشی نقشش آن‌چنان مهم است که عده‌ای تدریس^۳ را با آموزش و پرورش یکی می‌دانند (فتحی‌آذر، ۱۳۹۱). یکی از ملاک‌های مهم آموزش و پرورش که می‌تواند در تدریس راهگشای معلمان باشد و باعث افزایش کیفیت آموزشی شود سبک تدریس^۴ است. عده‌ای معتقدند که سبک یک عنصر مهم و اساسی در تدریس است که نشان‌دهنده کیفیت رفتارهای مدرس و رهبری در کلاس است؛ به عبارتی دیگر مدرس تعاملات خود با فراگیران را با به‌کاربردن سبک تدریس نشان می‌دهد که نقش مهمی در جنبه‌های مختلف یاددهی ایجاد می‌کند (مظلوم و همکاران، ۱۳۹۳). با توجه به تفکر و درک معلم از فلسفه و همچنین نگرش او در زمینه تعلیم و تربیت، سبک تدریس انتخاب و به کار برده می‌شود؛ به‌نحوی که معلم بدون آگاهی از فلسفه

^۱Education and training

^۲Education

^۳Teacher

^۴Teaching

^۵Teaching style

^۶style

و فنون و روش تدریس نمی‌تواند وظیفه ارزشمند خود را به‌خوبی انجام دهد (سروستانی، جهانی و راخذ پور، ۱۳۹۹).

از دیگر ملاک‌های مهم آموزش و پرورش کیفیت است که از مسائل مهم جهان امروز است که نه‌تنها در صنعت بلکه در آموزش و پرورش هم بیشتر مطرح است چرا که سرمایه ملی یک کشور دانش و نیروی انسانی آموزش‌دیده و خلاق است نه پول و زمین و غیره (خالق‌خواه، نجفی و زاهد بابلان، ۱۳۹۷). همچنین یکی از معیارهای مهم توسعه به نقل از سازمان یونسکو که قلب آموزش محسوب می‌شود کیفیت است (نصیری، ذاکریان و طاهری ۱۳۹۸) با توجه به همین یکی از ویژگی‌های تاثیرگذار و معلمین کیفیت تدریس^۲ است چرا که علاوه بر تاثیرگذاری نحوه یادگیری^۳ و بازبایی اطلاعات دانش‌آموزان بر خودآگاهی کمک می‌کند (ادریس و امبودای^۴ ۲۰۱۷). تدریس باکیفیت را می‌توان به‌عنوان آموزشی در نظر گرفت که باعث یادگیری موثر می‌شود که به معنای کسب کامل و پایداری دانش و ارزش‌های مدرس می‌شود (جان و اسمیت^۵؛ ۱۹۹۸؛ کمیل و اسمیت^۶، ۲۰۰۹).

فرایند تدریس و یادگیری در حالی است که اطلاعات و دانش به‌سرعت در حال تغییر است، استفاده از تکنولوژی آموزشی^۷ و محتوای الکترونیکی عملی در توسعه یافتن کیفیت تدریس، سبک‌های تدریس، شانس بیشتر برای یادگیری و دسترسی آسان‌تر با آموزش را ممکن ساخته است (هاشمی، ۱۳۹۸). تکنولوژی آموزشی یکی از مهم‌ترین اجزای فناوری و ارتباطات^۸ است که می‌توان این‌طور تعریف نمود: که از مجموعه روش و دستور عمل‌هایی که با استفاده از یافته علمی برای حل مسائل آموزشی نظیر طرح، اجرا و ارزشیابی در برنامه‌ریزی آموزشی به کار گرفته می‌شود (فردانش، ۱۳۸۵). تکنولوژی آموزشی دارای

^۱Quality

^۲Teaching quality

^۳Learning

^۴Idris & Mbudai

^۵John & Smith

^۶Campbell & Smith

^۷Educational technology

^۸Technology and communication

قدرتی است که موانع بین والدین، معلمان، خانه، کلاس درس و مناطق آموزش و پرورش را در سراسر کشور از بین ببرد و به گسترش یادگیری فراتر از مدرسه کمک کند (باخ، ۱۹۹۸).

به همین منظور این کتاب جهت نگرش معلمان را در مورد تکنولوژی آموزشی و بررسی رابطه آن با کیفیت تدریس و سبک تدریس در مدارس مقطع متوسطه (اول و دوم) شهرستان نوق (رفسنجان) انجام داده است.

سبک تدریس

سبک تدریس یا سبک آموزش معلم است که معلم با آن وظایف یادگیری را مشخص می‌کند و فرایند تدریس را هدایت می‌کند و به عنوان رجحان و تمایل به سمت رفتاری که منجر به یادگیری می‌شود و متأثر از ارزش‌ها، باورها، نگرش‌ها و پیشینه فرهنگی و اجتماعی معلمان می‌باشد، شناخته می‌شود (آلتینتاس و گورگن، ۲۰۱۸).

کیفیت تدریس

کیفیت تدریس به میزان اثربخشی و کارآمدی فرایند تدریس اشاره دارد که می‌تواند از طریق معیارهایی مانند توانایی معلم در انتقال مفاهیم، تعامل با دانش‌آموزان، استفاده از منابع آموزشی مناسب و ایجاد محیط یادگیری مثبت سنجیده شود (اینگرسول، ۲۰۲۰).

تکنولوژی آموزشی

تکنولوژی آموزشی به استفاده از ابزارها، نرم‌افزارها و روش‌های دیجیتال و الکترونیکی برای بهبود فرایند یادگیری و تدریس اشاره دارد. این شامل استفاده از کامپیوترها، اینترنت، نرم‌افزارهای آموزشی، ویدئوها،

1 Bauch

۲Altintas, & Görgen

۳Ingersoll

و ابزارهای تعاملی مانند تخته‌های هوشمند و سیستم‌های مدیریت یادگیری (LMS) می‌شود (باتس^۱، ۲۰۱۹).

سبک تدریس

نمره‌ای که آزمودنی از اجرای پرسش‌نامه ۳۰ گویه‌ای سبک تدریس (TSAS) فومیکو یوشیدا (۲۰۱۴) با مولفه‌های (مشارکت در فرایند یادگیری، مربوط به تجربه، شرایط یادگیری، فعالیت‌های یادگیرنده محور، دستورالعمل شخصی سازی) بدست آورده است.

کیفیت تدریس

نمره‌ای که آزمودنی از اجرای پرسش‌نامه ۲۰ گویه‌ای کیفیت تدریس سراج (۲۰۰۲) با ابعاد (طرح درس، اجرای تدریس، ارزشیابی تدریس، روابط بین فردی) بدست آورده است.

تکنولوژی آموزشی

نمره‌ای که آزمودنی از اجرای پرسش‌نامه ۵۰ گویه‌ای نگرش نسبت به کاربرد تکنولوژی در آموزش یا کووز (۲۰۰۵) با ابعاد مختلف (مزایای کاربرد تکنولوژی در آموزش، تصورات در مورد کاربرد تکنولوژی در آموزش، عدم تأثیر گذاری تکنولوژی در آموزش، پیش بایست‌های کاربرد تکنولوژی در آموزش، اثربخشی تجهیزات تکنولوژی در آموزش) بدست آورده است.

^۱Bates

فصل دوم :

ادبیات نظری

تدریس

راجاگوپالان^۱ تدریس را به عنوان یک فرایند تعاملی شامل گفتگوی کلاسی بین معلم و دانش آموز، با اجزای کلیدی محتوا، ارتباطات و بازخورد تعریف می کند (راجاگوپالان، ۲۰۱۹). این فعالیت چنانچه منتج به یادگیری شود برای شاگرد مؤثر و مفید خواهد بود (قصاب پور، ۱۳۹۶). تدریس فرایندی است که در آن یک فرد (معلم) با استفاده از روش ها و استراتژی های آموزشی، دانش و مهارت های خاصی را به دیگران (دانش آموزان) منتقل می کند. هدف اصلی تدریس، تسهیل یادگیری و ارتقای دانش و مهارت های یادگیرندگان است (اسلاوین، ۲۰۱۲).

سبک

سبک به عنوان یک الگوی بادوام و قابل تشخیص از انتخاب های زیبایی شناختی تعریف می شود (گادرت، ۲۰۱۸). سبک به مجموعه ای از ویژگی ها و خصوصیات خاص گفته می شود که به وسیله آن ها می توان تفاوت ها و تنوعات در رفتارها، رویکردها، و عملکردها را شناسایی کرد. سبک می تواند به زمینه های مختلفی از جمله هنر، نوشتار، آموزش و مدیریت اشاره داشته باشد (وندن باس، ۲۰۰۷)؛ لذا سبک به روش ترجیحی شخصی اشاره دارد که فرد از آن برای به کارگیری توانایی های خود استفاده می کند (به آن شیوه عمل می کند) و نقش مهمی در تفاوت های بین افراد و تفاوت در اموری مانند تفکر، یادگیری، تدریس و به طور کلی انجام وظایف دارد (آپدناکر و دامه، ۲۰۰۶).

^۱Rajagopalan

^۲Slavin

^۳Godart

^۴VandenBos

^۵Opdenakker & Damme

یادگیری

یادگیری فرایند آگاهانه کسب دانش و مهارت است که منجر به تغییر رفتار در حوزه‌های شناختی، عاطفی و روانی حرکتی می‌شود و این فرایند تحت تأثیر عوامل درونی و بیرونی قرار می‌گیرد به این ترتیب، یادگیری شکل مهمی از سازگاری شخصی است (فیزه، ۲۰۲۰). بسیاری از مردم عادی و معلمان بر این باورند که یادگیری به معنای کسب اطلاعات، دانش و مهارت‌هاست. این دیدگاه با تصویری که بسیاری از افراد از آموزش‌وپرورش دارند، هماهنگ است. اما نگاه دیگری به یادگیری وجود دارد که با نظریات جان دیویی^۱ مطابقت دارد. دیویی معتقد بود که آموزش‌وپرورش به معنای بازسازی یا بازبینی تجربیات و تجدیدنظر در آنها برای رشد بیشتر است. به نظر او، فرد با برخورد با محیط، تجربیات جدیدی کسب می‌کند و با افکار، عقاید، عادات، تمایلات و اعمال جدیدی مواجه می‌شود تا بتواند به رشد و تعالی خود ادامه دهد (شریعتمداری، ۱۳۶۹).

آموزش

آموزش به‌عنوان «فرایند تسهیل یادگیری یا کسب دانش، مهارت‌ها، ارزش‌ها، باورها و عادات» تعریف می‌شود (یونسکو، ۲۰۲۳؛ ماری، ۲۰۲۳). آموزش به فرایند کلی تری اشاره دارد که شامل تمامی فعالیت‌ها و تجربیاتی است که به یادگیری فرد منجر می‌شود. آموزش می‌تواند رسمی یا غیررسمی باشد و از منابع مختلفی مانند کتاب‌ها، تجربیات شخصی، رسانه‌ها و محیط‌های اجتماعی بهره‌برداری کند (مریام و بیرما، ۲۰۱۳).

^۱Faizah

^۲Dewey

^۳UNESCO (United Nation Educational Scientific and Culture Organization)

^۴Murray

^۵Merriam & Bierema

تفاوت های تدریس و آموزش

الف) محدوده

- **تدریس:** فعالیتی خاص و متمرکز است که عمدتاً در محیط‌های رسمی مانند مدارس و دانشگاه‌ها انجام می‌شود. تدریس شامل ارائه مستقیم اطلاعات و دانش از معلم به دانش‌آموز است (جویس، ویل و کالهن، ۲۰۰۵).
- **آموزش:** فرایندی گسترده‌تر و شامل تمامی تجربیات یادگیری فرد است. آموزش می‌تواند در هر محیطی رخ دهد و از منابع متنوعی بهره‌برداری کند (نولس، هولتون و اسوانسون، ۲۰۱۴).

ب) نقش

- **تدریس:** نقش اصلی را معلم ایفا می‌کند و دانش‌آموزان به‌عنوان گیرندگان دانش عمل می‌کنند (هتی، ۲۰۰۸).
- **آموزش:** نقش‌ها متنوع‌تر و تعاملی‌تر هستند. یادگیرنده می‌تواند به‌صورت خودمحور و فعال در فرایند یادگیری شرکت کند (ونگر، ۱۹۹۹).

ج) روش

- **تدریس:** از روش‌های مشخص و ساختارمندی مانند سخنرانی، تدریس مستقیم و استفاده از کتاب‌های درسی پیروی می‌کند (روسنشین، ۲۰۱۲).
- **آموزش:** شامل روش‌های متنوعی مانند یادگیری تجربی، یادگیری همکارانه، یادگیری مبتنی بر پروژه و یادگیری آنلاین است (کلب، ۱۹۸۴).

د) هدف

^۱Joyce, Weil & Calhoun

^۲Knowles, Holton & Swanson

^۳Wenger

^۴Rosenshine

^۵Kolb

- **تدریس:** هدف از آموزش کمک به دانش‌آموزان در یادگیری ویژگی‌های مورد نظر است (تیری و همکاران، ۲۰۱۶).
- **آموزش:** هدف آموزش، توسعه جامع توانمندی‌ها، دانش و مهارت‌های یادگیرنده برای زندگی و کار در جامعه است (دیویی، ۱۹۳۸).

تفاوت تدریس با یادگیری

- ۱- یادگیری می‌تواند در هر زمان و مکانی رخ دهد، اما تدریس فقط در کلاس درس رسمی و با حضور معلم و دانش‌آموزان انجام می‌شود.
- ۲- آموزش‌های عمومی ممکن است به یادگیری منجر شوند، اما به‌عنوان تدریس محسوب نمی‌شوند.
- ۳- هر تدریسی لزوماً به یادگیری منجر نمی‌شود (صفاجو، ۱۳۹۰).

تاریخچه سبک تدریس

۱- عصر روشنگری

در عصر روشنگری، آموزش به‌عنوان وسیله‌ای برای پیشرفت اجتماعی و فردی مورد توجه قرار گرفت. جان لاک و ژان ژاک روسو از جمله فیلسوفانی بودند که ایده‌های جدیدی در مورد آموزش و روش‌های تدریس مطرح کردند. روسو در کتاب "امیلی" به اهمیت آموزش تجربی و طبیعی تأکید کرد (روسو، ۱۹۷۹؛ UPNE، ۲۰۱۰).

۲- قرن نوزدهم

^۱Tirri, K. et Al

^۲John Locke

^۳Rousseau

^۴University Press of New England

در قرن نوزدهم، با ظهور انقلاب صنعتی، نیاز به آموزش عمومی و تربیت نیروی کار ماهر افزایش یافت. جان دیویی از بزرگ‌ترین تأثیرگذاران در این دوره بود که بر یادگیری تجربی و پروژه‌محور تأکید داشت. او معتقد بود که آموزش باید به کودکان کمک کند تا به طور فعال در جامعه شرکت کنند (دیویی، ۱۹۳۸).

۳- قرن بیستم

در قرن بیستم، رویکردهای متنوعی در تدریس پدیدار شد. برخی از این رویکردها شامل یادگیری همکارانه، آموزش مبتنی بر مسئله، و یادگیری تلفیقی بودند. نظریه‌پردازانی مانند بنجامین بلوم (با ارائه طبقه‌بندی بلوم به تفکیک اهداف یادگیری کمک کردند و روش‌های ارزیابی را بهبود بخشیدند (بلوم، ۱۹۵۶؛ به نقل مک کی و همکاران، ۲۰۱۰).

۴- قرن بیست و یکم (عصر دیجیتال)

با ورود به قرن بیست و یکم و ظهور فناوری‌های دیجیتال، سبک‌های تدریس به سرعت تغییر کرده‌اند. استفاده از فناوری‌های نوین مانند اینترنت، رایانه‌ها، و دستگاه‌های هوشمند، رویکردهای جدیدی مانند آموزش آنلاین، یادگیری ترکیبی و آموزش مبتنی بر بازی را معرفی کرده‌اند. این رویکردها به معلمان امکان می‌دهند تا محتوای آموزشی را به صورت جذاب‌تر و تعاملی‌تر ارائه دهند (اندروسن و دران، ۲۰۱۳).

مفهوم سبک تدریس

مهارت‌های تدریس برای آموزش مؤثر در کلاس و یادگیری دانش‌آموزان ضروری است که از زمان‌های قدیم برای برآوردن نیازهای آموزشی مدرن تکامل یافته‌اند، و اکنون معلمان بر مدیریت کلاس درس، استفاده از تخته‌سیاه و تکنیک‌های توضیح تمرکز کرده‌اند (دیویی و چاری، ۲۰۲۰).^۴ به گفته محققان، تدریس یکی

^۱Bloom

^۲McKay

^۳Anderson & Dron

^۴Deevi, D., & Chary, K.B